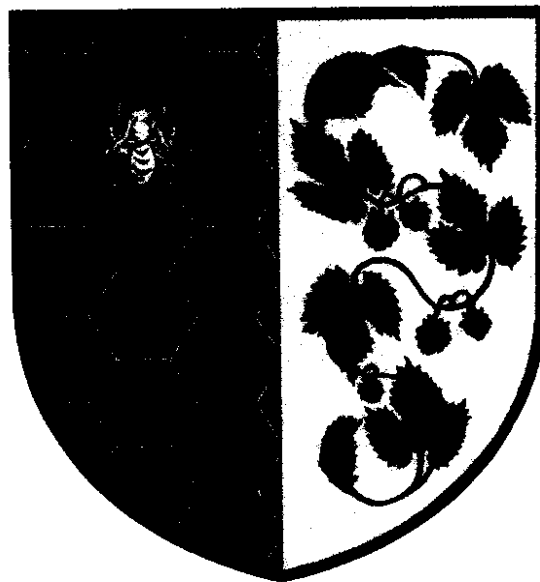
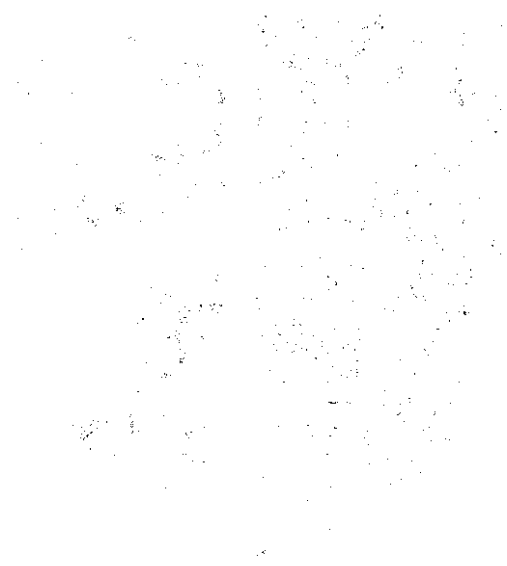

PROGRAM ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH
NA LATA 2007-2013
„ODNOWA I ROZWÓJ WSI”

PLAN ODNOWY
MIEJSCOWOŚCI ŚWIERCZÓW
NA LATA 2010-2017

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW – GMINA ŚWIERCZÓW

I. Charakterystyka miejscowości

1. Położenie miejscowości i przynależność administracyjna.

Sołectwo Świerczów położone jest w północnej części województwa opolskiego, w powiecie namysłowskim, w gminie Świerczów na skrzyżowaniu drogi wojewódzkiej Opole – Namysłów i drogi powiatowej Domaszowice - Mąkoszyce. Większość obszaru zajmują lasy państwowe Nadleśnictwa Namysłów – w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie”. Sąsiaduje z sołectwami: Bąkowice, Biestrzykowice, Dąbrowa, Gola, Miejsce, Wężowice w gminie Świerczów.

Według regionalizacji geograficzno – fizycznej Kondrackiego, obszar wsi zaliczony jest do dwóch mezoregionów: Równiny Stobrawskiej (południowo - wschodnia część) oraz Wzgórz Świerczowskich (część południowo- zachodnia).

Obydwa mezoregiony należą do makroregionów Niziny Śląskiej.

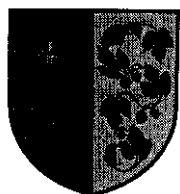
2. Powierzchnia i liczba ludności.

Powierzchnia sołectwa - 994,72 ha.

Ludność – 530 mieszkańców.

3. Historia miejscowości

Świerczów to wieś oddalona o 14 kilometrów od Namysłowa, ulicówka ciągnąca się głównie wzdłuż szosy wiodącej z Dąbrowy w kierunku zachodnim do Mąkoszyc. Miejscowość wcześniej wymieniana w dokumentach źródłowych jako: Swirschow, Swirczow – pierwsza wzmianka w 1294 r., ale dotyczy to obecnego Miejsca (Städtel), Swoyrzow ok.1300 r. Pierwsza wzmianka o kościele 1555 r. Lokacje: I – przed 1300 r., II – przed 1394 r., III – 1497 r. Właścicielem Świerczowa i Miejsca w roku 1294 był książę Henryk V piastowski władca dzielnicy wrocławskiej. W 1359

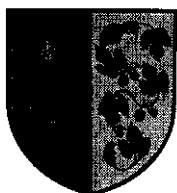
PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

roku właścicielem wymieniany jest Witko ze Smogorzewa, a w 1375 roku Mikołaj Samborowic. Konsekwencją pojawienia się rycerskiej własności ziemskiej było budowa obronnych siedzib – tzw. dworów na kopcach. Były to drewniane, a niekiedy murowane wieże mieszkalno – obronne, wznoszone na kilkumetrowej wysokości nasypach ziemnych. Koło nich lokalizowano podwórzec – obszar przeznaczony do celów gospodarczych, całość otaczały wał i fosa lub fosy. Relikty tego rodzaju obiektów, zwykle położone w miejscach z natury obronnych, a więc podmokłych, niesprzyjających zasiedleniu. Najstarsze z nich pochodzą z końca XIII wieku, m.in. Miejsce /Świerczów/. Niezależnie od Namysłowa i biskupiego Rychtała planowano jeszcze jedno lokalne centrum wymiany, a zarazem ośrodek wojskowo – sądowy dla osadnictwa w dolinie Stobrawy i Borach Namysłowskich. Miał to być ówczesny Świerczów (polska nazwa dzierżawcza od imienia osadźcy Świercza), czyli obecnego Miejsca, osada koło Świerczowa. W świetle dokumentu z 6 maja 1294 roku w momencie wydzierżawienia Henrykowi głogowskiemu północno – wschodnich części księstwa wrocławskiego, Swirschow na równi z Namysłowem, Kluczborkiem, czy Wołczynem, należał do podstawowych punktów wyznaczających zasięg terytorialny władztwa książęcego. Znajdował się tu książęcy gród lub zamek, skoro w 1300 roku wspomniano Lubnona kasztelana de Swirchow, świadka na wydanym w Trzebnicy dokumencie Henryka głogowskiego. Prawdopodobnie reliktem tego obiektu jest grodzisko stożkowate położone poza dzisiejszą wsią, na łąkach pomiędzy korytami rzeki Stobrawy, ogólnie datowane przez archeologów na XIII (?) – XVI w., a niegdyś nazywane „szwedzkimi szańcami”. Otacza je fosa oraz wał drewniano – ziemny z kamienną odstawą. Na przełomie XIII i XVI wieku pisano też o miasteczku – opidium Swierczow. Nie zasługiwało więc na miano miasta – civitas. Tak, jak podobnie klasyfikowany Rychtal, „miasteczko Świerczów” (Miejsce) posiadało typowy, geometryczny porządek przestrzenny miasta lokacyjnego. Pomimo późniejszego zaniku funkcji centralnych i skurczenia się do rozmiarów

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW – GMINA ŚWIERCZÓW

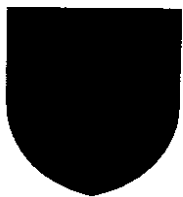
niewielkiej osady, w planie wsi zachowały się ślady rynku (placu targowego) i biegnący po linii spłaszczonego okręgu rów, wyznaczający owal granic dawnego miasta. Rów o szerokości 3-4 metry, a w przeszłości na pewno szerszy, tworzył moką fosę z usypanym wałem, na którym umieszczono palisadę. Później wał uległ zniwelowaniu. Plan „miejski” nie oznacza stanu wyjściowego, swą formę przestrzenną miasteczko mogło otrzymać w dowolnym czasie między XIII a XVI w., wraz z reorganizacją osadnictwa, np. po zniszczeniach, czy wyludnieniu. Wówczas dokonano lokacji na prawie niemieckim. Około 1300 roku jego mieszkańców nie obciążała zryczałtowana dziesięcina, lecz tradycyjna dziesięcina naturalna, zbierana w polu, świadczy to o rolniczym charakterze miasteczka. Równocześnie wspomniano jakiś Swoyrzow, położony między Gołą i „miasteczkiem Świerczowem”, dziś identyfikowany ze wsią Świerczów. W 1313 roku in Schwerzowe Henryk IV odbierał zasiłki pieniężne wysłane przez wrocławian. Niewykluczone, iż obecność w tym miejscu księcia wrocławskiego była wynikiem zdobycia miasta lub grodu w trakcie wojny z Głogowczykami. Około 1360 roku Swirczow figurował w rejestrze zniszczonych wsi, dlatego od dłuższego czasu nie odprowadzających podatku na zamek namysłowski. W 1375 roku Swirczow oraz pobliska Dąbrowa (Dammerow) pozostawały w rękach rycerza Mikołaja Samborowica. „Miasteczko Świerczów” – Städtchen Swirtschaw (Swirczow, Swirschaw) na nowo pojawia się w źródłach w latach 1392-1395, nie wykluczone, iż w konsekwencji jakiejś reanimacji osadnictwa, połączonej z nadaniem (odnowieniem) statusu miasta na prawie niemieckim. Tutejsze wójtostwo miało na uposażeniu 2 i 1/3 młyna, na Starej Stobrawie. Nadal funkcjonowała jakaś rezydencja (Haus), wspomniana w latach 1385-1395, grodzisko – relikw dworu na kopcu, dawna siedziba kasztelańska. Alternatywą do tej lokalizacji stanowić może miejsce nowożytnego pałacu i folwarku, od XVIII wieku zameczku myśliwskiego książąt oleśnickich. Według dawnych opisów miał charakter obronny, a jego fosa połączona była z miejską. W czasach nowożytnych – tak jak

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

to pokazuje plan z końca XVIII wieku – rezydencja wraz z towarzyszącą zabudową oraz położonym w sąsiedztwie kościołem zajmowały aż połowę powierzchni miasta w granicach rowu.

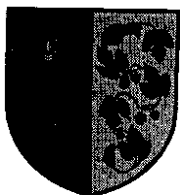
W 1497 roku król czeski Władysław Jagiellończyk potwierdził Mikołajowi Kotulińskiemu (Kottulinski, Kothulinsky), biskupiemu lennikowi z Jelcza, lokację na prawie posiadany przez Namysłów „miasteczka i wsi Świerczów” oraz jeszcze czterech następnych osad wchodzących w skład kompleksu dóbr Świerczów. Miasto, choć niewielkie, ale położone w granicach okręgu i naturalnego oddziaływania gospodarczego Namysłowa, skazane było na bezlitosną konkurencję ze strony stolicy dystryktu. Ciągące się od 1503 aż do 1601 roku spory piwne z Namysłowem pociągnęły za sobą (począwszy od 1504 r.) niekorzystne dla słabszego ośrodka wyroki starościńskie i królewskie. W warunkach feudalnej regulacji wszelkiej działalności ekonomicznej za pomocą przywileju, monopolu i koncesji, monarsza protekcja dla Namysłowa pozbawiła Świerczów (Miejsce) jakichkolwiek szans na utrzymanie zamierzonego statusu. Ale też spór nie był odczytywany jako starcie miasta z miasteczkiem, lecz miasta ze szlachtą, próbującą wszędzie łamać dotychczasowe monopole gospodarcze mieszczaństwa. To pojawienie się Kotulińskich na Świerczowie równało się wysunięciu roszczeń do wyszynku własnego piwa w miejsce nakazywanego produktu namysłowskiego. Jednak rzeczywiście nadany im przez Władysława Jagiellończyka przywilej, zezwalający na warzenie piwa i trzymanie rzemieślników (potwierdzony 1503), pomógł dopiero 21 lipca 1601 roku. Orzeczenie, wydane wtedy w imieniu rady wrocławskiej jako starosty księstwa, ostatecznie przyznało Kotulińskim (von Kottolynsky) prawo do piwowarstwa, posiadania rzemieślników i targu soli na terenie „miasteczka Świerczów”, zaś we wsiach Dąbrowa, Biestrzykowice, Miodary i Gola grono rzemieślników ograniczono do jednego kowala, krawca, tkacza, szewca i piekarza, pracujących tylko na potrzeby miejscowe i nie utrzymujących, poza

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

kowalami i tkaczami, czeladników. Dla tamtejszych karczmarzy alternatywą dla piwa świerczowskiego miało pozostać tylko piwo namysłowskie. Wcześniej, w czasach przedhabsburskich podobne ustępstwo na rzecz ziemiaństwa było niemożliwe. Gdy w 1441 roku siedzący na Świerczowie rycerze Wische i Hans Tzomber ośmielili się sprzedawać sól w Namysłowie, mieszczanie aresztowali ich woźniców, skonfiskowali towar i środki transportu. Zgłaszane przez okoliczne rycerstwo skargi przeciwko bezwzględności w egzekwowaniu miejskich monopolii, jak i postulaty wprowadzenia wolnicy (wolnego targu) na sól pozostały bez rezultatu. Odróżniające od wsi imienniczki określenie „miasteczko Świerczów” – *Städtel Schwirz* było oficjalną nazwą miejscowości. Człon Świerczów – Schwirz znikł dopiero po roku 1615 i pozostał sam *Städtel* (Miejsce). Z tezą o pierwotnych funkcjach ośrodka w „miasteczku Świerczowie” koliduje jedynie brak wiadomości o najstarszym kościele i siedzibie parafii tamże. Kolejne drewniane świątynie wzniesli dopiero w 1565 i 1721 roku feudalni patroni – miejscowi właściciele ziemscy. Ich wyposażenie stanowił jednak ołtarz z figurami datowanymi na koniec XV wieku, zapewne pozostałość po średniowiecznym kościele, także wzniesionym w nietrwałym, a więc nie miejskim budulcu.

Tragiczna w skutkach była dla ziemi świerczowskiej wojna trzydziestoletnia. W maju 1618 roku w protestanckich Czechach wybuchło powstanie przeciwko katolickim Habsburgom. Oznaczało ono początek wojny trzydziestoletniej, wielkiego konfliktu zbrojnego o podłożu religijnym, obejmującym nie tylko kraje Rzeszy, ale i pośrednio angażującego większość państw europejskich. Choć w pierwszej fazie konfliktu prowincja śląska nie stanowiła teatru działań wojennych, już w 1619 roku pojawiło się realne zagrożenie dla pogranicznej ziemi namysłowskiej. W kwietniu 1620 roku do okręgu, wkroczyło 14 chorągwi lisowczyków, plądrując po drodze wsie, pałac folwark w Miodarach, później przez Świerczów i Miejsce napastnicy pociągnęli ku przeprawie przez Odrę za Popielowem. Rekwizycje żywności, kontrybucje i grabież

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

spowodowała upadek i zastój gospodarczo – kulturalny tej ziemi do tego stopnia, że niegdyś ludne wsie liczą teraz po kilkudziesięciu mieszkańców. Katastrofę wojenną potęgują częste pożary, powodzie, groźne na owe czasy epidemie – zarazy i „morowe powietrze”. Zwiększające się powinności pańszczyźniane w tym stanie rzeczy powodują liczne bunty chłopskie. Skutki wojny trzydziestoletniej odczuwano jeszcze o wiele lat później.

W 1653 roku w Miodarach (Hönigern) powstaje parafia ewangelicka, licząca 2436 ewangelików. Do parafii należą miejscowości: Biestrzykowice, Jastrzębie, Żaba, Świerczów, Miejsce, Dąbrowa, Starościn, Siemysłów, Wielka Kolonia i Mała Kolonia. Patronat nad parafią miał właściciel dóbr ziemskich baron von Prittwitz. W parafii było 569 staroluteranów, głównie w okolicach Świerczowa.

Końcem 1740 roku Fryderyk II, król Prus rozpętał tzw. wojny śląskie. Austriacka prowincja śląska kusila sąsiednie Prusy swym bogactwem. Był to zarazem powód, dla którego także Austriacy gotowi byli bronić jej za wszelką cenę. 16 grudnia 1740 roku Prusacy wtargnęli w jego granice i dopiero od tego momentu zaczęto pośpiesznie sposobić się do obrony. Prusacy przede wszystkim postanowili zająć ważniejsze i obwarowane miasta, szybko bo już na początku 1741 roku obsadzili je swoimi wojskami. II wojna śląska (1744-1745) trwała krótko, szczególnie na ziemi namysłowskiej, pomimo że wojska węgierskie wkroczyły na naszą ziemię, szybko zostali z niej przepędzeni. Podczas III wojny śląskiej (1756-1763), która toczyła się między Prusami a koalicją rosyjsko – francusko - austriacką, teren był wielokrotnie nękany przez wojska rosyjskie i ułanów polskich. Miary nieszczęść mieszkańców dopełniały liczne kontrybucje, których domagały się wojska biorące udział w wojnie po stronie koalicji. Zakończenie wojen o Śląsk nastąpiło w 1763 roku i zostało przypieczętowane pokojem w Hubertusburgu pod Lipskiem. Ostatecznie prowincja śląska przeszła pod panowanie pruskie. Miasto i okolice wyszło z tej zawieruchy

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

zniszczone, a także zrujnowane kontrybucjami. Powrót do czasów politycznej i gospodarczej stabilizacji nie oznaczał nastania pomyślnego okresu.

W połowie XVIII wieku Świerczów należał do dóbr księcia oławsko-bierutowskiego Karola Erdmanna Wirtemberskiego.

W 1756 roku nałożono na duchownych obu wyznań obowiązek kształcenia podstawowego dzieci i uczenia języka niemieckiego. W powiecie namysłowskim we wsiach mówiono wyłącznie po polsku. Władze pruskie starały się na obszarach zwartej osadnictwa polskiego zakładać szkoły i sprowadzać nauczycieli ze znajomością obu języków: polskiego i niemieckiego. Do akcji germanizacyjnej włączono także duchowieństwo. Ale pomimo tego, w sprawozdaniach powizytacyjnych z roku 1880, wykazywane są nabożeństwa polskie m.in. parafii w Miodarach, gdzie nabożeństwa odbywały się co niedzielę. W roku 1785 powstaje w Świerczowie katolicka szkoła podstawowa,

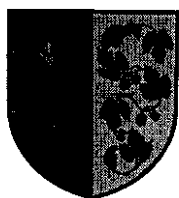
a w 1845 roku podstawowa szkoła ewangelicka.

W XIX wieku Świerczów stał się własnością hrabiów von Wurtenben. Wtedy okolice Świerczowa zamieszkiwała głównie ludność wyznania ewangelickiego. W 1834 powstała tu parafia staroluterańska. W 1874 roku wybudowano neogotycki kościół ewangelicki, który przetrwał do lat pięćdziesiątych XX wieku.

W 1825 roku Świerczów zamieszkuje 566 mieszkańców.

1 stycznia 1874 roku - wprowadzono nowy powiatowy porządek w prowincjach: Prusy, Brandenburgia, Pomorze, Wielkopolska /poznańskie/, Śląsk i Saksonia uchwalonej 13 grudnia 1872 roku.

Obowiązujące Ustawy dotyczące utworzenia gmin wiejskich, zapisane zostały w konstytucji dla wschodnich prowincji Monarchii Pruskiej – wydane 14 kwietnia 1856 roku i Ustawa dotycząca obszarów wiejskich i miejscowości zwierzchnich dla wschodnich prowincji Monarchii Pruskiej – wydana 14 kwietnia 1856 roku;

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

20 lutego 1874 roku – utworzono Urząd Rejonowy Nr 26 w Świerczowie dla gmin wiejskich: Świerczów i Miejsce.

Pierwszym zwierzchnikiem/przełożonym Urzędu Rejonowego został Wirtschaftinspektor Tiedemann ze Świerczowa. Kadencja trwała 6 lat.

W 1885 roku w Świerczowie mieszka 825 mieszkańców.

Latem 1914 roku wybuchła I wojna światowa. Już od stycznia tego roku pojawiały się w gazetach artykuły mobilizujące ludność do przygotowań na wypadek wojny. Kiedy rozpoczęły się działania wojenne, we wsiach pozostały przede wszystkim kobiety i mężczyźni niezdolni do służby wojskowej. Wszystkich zdrowych mężczyzn powołano do niemieckiego wojska.

Tymczasem mieszkańcy wsi żyli w bardzo trudnych warunkach. Brakowało rąk do pracy, ziemia leżała odłogiem, system przymusowych dostaw produktów żywnościowych i stale rosnące ceny rujnowały gospodarstwa. Znacznie obniżyła się wysokość plodów rolnych.

Latem 1921 roku w poszczególnych miejscowościach powiatu namysłowskiego, również w Świerczowie powstaje Towarzystwo Elektryfikacji Wsi, utworzone przez tych, którzy chcieli mieć światło elektryczne lub korzystać z energii elektrycznej. Elektryfikację powierzono wielkim firmom. W lecie i jesieni 1921 roku i wczesną wiosną 1922 roku, prawie cały powiat namysłowski został zelektryfikowany.

Od 1 listopada 1923 roku przestała istnieć diecezja kościoła ewangelickiego w Namysłowie obejmująca dotąd gminy z tegoż powiatu i sąsiedniego brzeskiego. Te ostatnie przyłączono do diecezji brzeskiej, a gminy kościelne Namysłów, Miodary, Kowalowice, Strzelce włączono do diecezji Bierutów – Namysłów.

W latach 1923 – 1924 wybudowano, staraniem mniejszości katolickiej kościół katolicki pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa, przynależny do parafii Bąkowice (do 1945 roku).

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

W 1925 roku do szkoły ewangelickiej, utworzonej w 1845 roku uczęszczało 40 uczniów /1 klasa, 1 oddział, 1 nauczyciel/, a do szkoły katolickiej, utworzonej w 1785 roku uczęszczało 94 uczniów /3 klasy, 2 oddziały, 2 nauczycieli/.

W 1933 roku było 861 mieszkańców, w 1939 roku 869 mieszkańców.

W 1939 r. powiat namysłowski jako teren nadgraniczny w okresie poprzedzającym wybuch II wojny światowej stał się bazą koncentracji jednostek Wehrmachtu przygotowujących się do ataku na Polskę;

Niemcy napadem na Polskę, rozpoczęli najstraszniejszą w skutkach II wojnę światową trającą prawie sześć lat.

Mieszkańcy Świerczowa w wieku 18-65 lat powoływani byli do służby wojskowej w formacjach Wehrmachtu i kierowani najpierw na front przeciwko Polsce, następnie na front zachodni, a od 1941 roku również na front wschodni.

Władze hitlerowskie, naruszając obowiązujące konwencje międzynarodowe, zatrudniały podczas II wojny światowej jeńców wojennych w przemyśle oraz rolnictwie i leśnictwie. W Świerczowie od 1939 roku istniał obóz pracy w którym przebywali Polacy, Rosjanie i Francuzi, przeciętnie 150 osób. Mieścił się w budynku mieszkalnym, zlikwidowany w 1945 roku. Więźniowie pracowali w majątku Bąkowice. Drugi obóz pracy założono w 1944 roku, zlikwidowany w 1945 roku. Mieścił się w budynku mieszkalnym. Przebywali w nim Francuzi, przeciętnie 16 osób, którzy pracowali na roli.

W dniach 19-21 stycznia 1945 r. władze niemieckie zarządziły przymusową ewakuację ludności cywilnej z miasta i powiatu namysłowskiego do miasta i powiatu Kamienna Góra.

21 stycznia 1945 roku w wyniku operacji wiślano-odrzańskiej Armia Czerwona rozbiła pod Smarchowicami Śląskimi uciekające siły niemieckie. 91 Brygada Pancerna pułkownika Wiktora Tutyszki w składzie 60 czołgów, jako oddział przedni 9 Korpusu Zmechanizowanego pod dowództwem generała lejtnanta Iwana

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Suchowa z 3 Armii Panczernej Gwardii generała pułkownika P. S. Rybałki wspierana przez piechotę 52 Armii Polowej po zajęciu Namysłowa, do wieczora tego dnia zajęła wszystkie miejscowości powiatu namysłowskiego.

Po zakończeniu wojny wojska sowieckie pozostały dłużej na terenie powiatu namysłowskiego. Powiat został zdobyty przez Armię Czerwoną nijako z marszu, nie toczono tu dłuższych walk, więc straty materialne spowodowane działaniami wojennymi były stosunkowo małe. Zniszczenia wojenne pogłębiły się i to znacznie już po przejściu frontu. Po pierwsze zachowaniem wojsk radzieckich na przejętych obszarach niemieckich, masowym szabrem pozostawionego mienia, będącym udziałem zarówno sowieckich zdobywców, jak i napływającej tu ludności polskiej, niekiedy też akcjami sabotażowymi organizacji niemieckich.

Ziemia namysłowska jeszcze przez ponad 3 miesiące, spełniała rolę obszaru przyfrontowego, stanowiąc bazę dla wojsk sowieckich prowadzących oblężenie Wrocławia. Dopiero 30 kwietnia 1945 roku, radziecki komendant wojskowy przekazał Obwód Nr 9 obejmujący obszar przedwojennego powiatu namysłowskiego, przedstawicielom władz polskich.

Po zorganizowaniu starostwa powiatowego w Namysłowie rozpoczęto tworzenie ośrodków władzy administracyjnej w powiecie. Do końca lipca 1945 r. obszar powiatu podzielono na 9 gmin wiejskich. Świerczów znalazł się w granicach gminy Bąkowice.

Powszechnie zdawano sobie sprawę, że o nowym polskim obliczu ziemi namysłowskiej, jak i całości ziem ponemieckich, przesądzi ostatecznie zorganizowana akcja wymiany ludności, polegająca na wysiedleniu dotychczasowych jej mieszkańców, połączona z osadnictwem na ich miejsce Polaków.

W lutym 1945 r. mieszkańcy Bieniawy gm. Siemikowce pow. Podhajce woj. Tarnopolskie (dzieci, kobiety i starsi mężczyźni) zostali przesiedleni do miejscowości

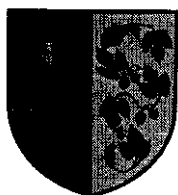
PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Małowody, gdzie bronili się przed oddziałami UPA. W kwietniu przyjechali oni do miejscowości Kozowa koło Brzeżan. 16 czerwca zostali załadowani do wagonów towarowych razem z bydłem i dobytkiem. Po dwóch tygodniach tułania się pociągiem rozładowano ich na stacji Mąkoszyce. Ludzie na własną rękę szukali domów do osiedlenia z myślą, że w niedługim czasie powrócą do swoich gospodarstw za Bugiem. W czerwcu większość z nich przybyło do Świerczowa, gdzie się osiedlili. W tym czasie przybyło około 55 rodzin z Bieniawy i około 20 rodzin z Rohaczyna pow. Brzeżany woj. Tarnopolskie. Ich wędrówka prowadziła przez Namysłów, gdzie cały transport został rozładowany. Przeszło rok mieszkali oni wspólnie z rodowitymi mieszkańcami Świerczowa. W latach 1946 – 47 większość tych mieszkańców została wysiedlona.

W końcu lat czterdziestych, wraz z zakończeniem akcji osadniczej, znakomitą większość mieszkańców powiatu namysłowskiego stanowiła pod względem wyznaniowym ludność rzymsko – katolicka, skupiona w 12 parafiach, wierni ze Świerczowa należeli do parafii Biestrzykowice. Niewielu było ewangelików, dlatego nie została odbudowana ewangelicka parafia, a kościół ewangelicki pozostał nie użytkowany.

Jednym z ważniejszych powojennych zadań, w miejscach gdzie osiedlali się ludzie, było uruchomienie placówek szkolnych, aby nadrobić stracony czas nauki podczas wojny. Z pisma Inspektoratu Szkolnego z października 1945 roku wynika, że na 42 budynki szkolne w powiecie namysłowskim nie uszkodzonych było 12, częściowo uszkodzonych 23, całkowicie zniszczonych 7. Przy rejestracji szkód wojennych w szkołach powiatu inspektor szkolny w piśmie z dnia 9 stycznia 1946 roku podaje jako szkoły spalone m.in. w Świerczowie. Do 1951 roku jako nadal nieodpowiednie do nauczania wymienia się budynki w miejscowościach /.../ Świerczów.

Początki powojennej oświaty w Świerczowie to 1 września 1948 r. kiedy powstaje Szkoła Powszechna w miejscu obecnego przedszkola. Kierownikiem szkoły zostaje

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Surynt Kazimierz, a drugim uczącym nauczycielem jest Adela Maksymczuk. Uczniowie uczyli się w siedmiu oddziałach. W roku szkolnym 1950/51 uczyło się 138 uczniów, a kierownikiem szkoły zostaje Adela Maksymczuk. W następnych latach funkcje kierownicze pełnili: Bielecki Emilian, Młoczyński Jerzy, Maksymczuk Adela, Czarniecki Longin. Rok szkolny 1966/67 powstaje klasa VIII, a szkoła liczy 87 uczniów. W latach 60 jest prowadzona szkoła wieczorowa celem uzupełnienia wykształcenia dla ludzi starszych. Od 1969 roku kierownikiem szkoły zostaje Natalia Czarniecka.

W 1972 roku szkoła zostaje przeniesiona do nowo wybudowanej siedziby przy ulicy Brzeskiej. Do nowej szkoły uczęszcza 136 uczniów, a jej dyrektorem zostaje Longin Czarniecki. Rok później powstaje Zbiorcza Szkoła Gminna w której uczy się 214 uczniów. Dyrektorem Zespołu szkół gminnych został mianowany Stefan Laskowski, a od 1978 roku Józef Nowak, a za szkołę w Świerczowie odpowiada Longin Czarniecki. W następnych latach placówką w Świerczowie kierowali: Albin Kaczmarek, Karin Kesler, Bolesław Topoła, Jan Czarniecki, Waław Brycki. W roku 1985 nastąpiła likwidacja Zbiorczej Szkoły Gminnej i powstała Szkoła Podstawowa im. Mikołaja Kopernika w Świerczowie. Dyrektorem szkoły został Waław Brycki. W 1999 roku zostaje utworzone Publiczne Gimnazjum w Świerczowie. Od 1 listopada 2003 roku funkcję dyrektora przejmuje Maria Żołnowska.

W 1978 roku w Świerczowie przy ulicy Brzeskiej w budynku po ZGR tzw. „agronómowce” powstaje przedszkole, a w 1982 roku zostaje ono przeniesione do nowego budynku po byłej szkole podstawowej przy ulicy Szkolnej, gdzie istnieje do dzisiaj.

W latach 60-ych zaczęły powstawać Państwowe Ośrodki Maszynowe i Spółdzielnie Kółek Rolniczych. Filię POM-u namysłowskiego w Świerczowie oddano do użytku 1 października 1965 r. na stanowisko kierownicze powołano Czesława Rzeszowskiego, który w roku 1972 został mianowany dyrektorem. Zakład składał

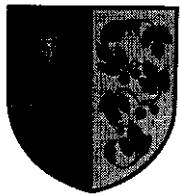
PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

się z warsztatu , kuźni, ślusarni, garaży , biur i zaplecza socjalnego oraz czterorodzinnego budynku mieszkalnego. Pod filię POM-u podlegały Zakłady Usług Rolniczych w Dąbrowie, Biestrzykowicach i Bąkowicach. Na wyposażeniu zakładów początkowo były ciągniki, snopowiązałki, młocarnie i inny sprzęt do prac polowych. Świadczone usługi w zakresie prac polowych i transportu. W późniejszych latach działalność usługowa dla rolników rozwijała się. Zmieniał się też sprzęt w tym nowoczesne maszyny i kombajny. W latach osiemdziesiątych spółdzielnia prowadziła również działalność produkcyjną. W związku z zakupem przez rolników indywidualnych różnych maszyn rolniczych funkcja usługowa SKR-ów całkowicie zanikła. W ... roku Spółdzielnię Kółek Rolniczych zlikwidowano. W sferze produkcji rolnej działało również Zespołowe Gospodarstwo Rolne w Świerczowie którego kierownikiem był Lech Tarczewski. Od 1979 r. gospodarstwo to weszło w skład Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Miodarach, które w latach 90-tych zostało zlikwidowane, a majątek został sprzedany osobom indywidualnym.

Po wojnie powszechnie brakowało również książek polskich, w środowisku wiejskim jedynymi zbiorami były tworzone biblioteki szkolne, prowadzone przez nauczycieli. W 1949 roku zaczęto tworzyć sieć bibliotek gminnych, powołano 8 gminnych bibliotek z 21 punktami. Nowa biblioteka w Świerczowie powstała w 1960 roku.

Świerczów w okresie 1945 – 1954 administracyjnie podlegał gminie Bąkowie /1945-1950 – województwo wrocławskie, od 1950 województwo opolskie/, w 1954 roku wraz z reformą wprowadzono gromady w miejsce gmin, wówczas powstała gromada Świerczów, którą przekształcono z dniem 1 stycznia 1973 roku w nową gminę Świerczów obejmującą swym zasięgiem 15 wsi sołeckich.

W tym czasie miejscowość się organizowała Pierwszym sołtysem został Bieniawski Franciszek., a funkcje te pełnili Gawryś Józef, Stysiał Ksawery, Dworecki Jan, Uchman Jan, Czykieta Janina i obecnie Idczak Zdzisław.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

W 1954 r. została utworzona Gromadzka Rada Narodowa z siedzibą w Świerczowie, na której czele stanął Józef Dynowski. W 1973 roku po reformie administracyjnej zostaje utworzona Gmina Świerczów, której naczelnikami byli: Wiesław Wajdzik, Piotr Juzak i Kazimierz Brycki. Następna reforma samorządowa w 1990 r. Wójtem gminy Świerczów zostaje Elżbieta Śmiechowska, a od 1992 r. obowiązki Wójta po dzień dzisiejszy pełni Andrzej Gosławski.

Po 1990 r. funkcje radnych pełnili : Jan Łoziński, Jan Czarnecki, Zdzisław Idczak, Józef Romanowski, Bożena Zajac i Roman Żołnowski.

Działalność sportowa w latach 50 i 60 była prowadzona głównie przez szkołę i zapaleńca sportowego pana Jana Czarneckiego. Szczególnie duże osiągnięcia zanotowano w piłce ręcznej oraz w harcerskim biegu sprawnościowym. Wraz z powstaniem boiska piłkarskiego przy GOK-u utworzono sekcje piłki nożnej jako LZS Świerczów. Drużyna ta brała czynny udział w państwowej klasie rozgrywkowej B i C podokręgu w Kluczborskim Związku Piłki Niższej. W 2007 roku boisko sportowe zostało przebudowane, założono łapacze piłek zainstalowano ogrodzenie boiska i boksy dla zawodników. Usypano wał z możliwością zainstalowania trybun dla kibiców. Do najbardziej aktywnych działaczy należeli Cheda Roman, Klejn Stanisław, Cichoń Andrzej, Żołnowski Roman, Romanowski Józef, Żołnowski Leon, Kłakulak Mariusz, Żołnowski Piotr.

W latach 60 i 70 tych działająca na terenie gminy Świerczów gminna spółdzielnia Samopomoc Chłopska w Namysłowie przeprowadziła kilka inwestycji: dom mieszkalny ze sklepami przy ul. Opolskiej, została wybudowana restauracja i piekarnia. Działał w Świerczowie Ośrodek Praktyczna Pani, który prowadził różnego rodzaju kursy kulinarne i z prowadzenia gospodarstw domowych. Ośrodek ten przekształcił się w Koło Gospodyń Wiejskich, któremu przewodniczyły Czykieta Janina, Róża Andruszków i Danuta Krzezińska.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW – GMINA ŚWIERCZÓW

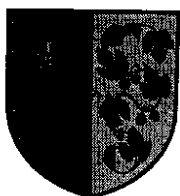
Na przełomie lat 1992/1994 powstaje społeczny komitet wodociągowania i następuje wodociągowanie całej miejscowości. Po wybudowaniu wodociągów wzdłuż całej miejscowości powstaje z kostki brukowej nowy chodnik.

Przy dużym udziale społeczności lokalnej w 1995 roku zostaje przeprowadzona telefonizacja Świerczowa, która połączona jest z budową nowej centrali telefonicznej. W tym czasie przybyło około 60 nowych numerów telefonicznych

Na cmentarzu komunalnym wspólnymi siłami mieszkańców i Urzędu Gminy powstaje Dom Przedpogrzebowy wyposażony w chłodnię.

Od 1948 roku działa w Świerczowie Ochotnicza Straż Pożarna, która niosła pomoc mieszkańcom w ratowaniu ich gospodarstw w różnych klęskach żywiołowych. Początkowo straż miała na wyposażeniu ręczną pompę wożoną przez zaprzęg konny. W ... roku na wyposażeniu straży był dostosowany do celów pożarniczych samochód Lublin, a od ... roku Świerczowskim strażakom po dzień dzisiejszy służy lekki samochód pożarniczy typu Żuk. Historia straży związana była z kilkoma pokoleniami strażaków, a prezesami OSP byli: Grzesków Jan, Uchman Jan, Tarczewski Lech, Cichoń Egon i Roman Żołnowski. Członkowie OSP czynnie włączają się we wszystkie przedsięwzięcia organizowane w naszej miejscowości. dzisiaj OSP liczy 62 członków w tym 8 kobiet. W 2008 OSP otrzymała nową siedzibę w byłym posterunku policji. Adaptacja pomieszczeń na potrzeby OSP jest wykonywana siłami strażaków ochotników pod przewodnictwem kierowcy mechanika i naczelnika OSP dh. Edwarda Rykała i prezesa OSP Romana Żołnowskiego. Najbardziej udzielający się druhowie to: Paluch Adrian, Borek Bartosz, Soboń Mateusz, Kłakulak Mariusz, Rogalski Paweł, Paluch Arkadiusz, Pawliszyn Witold, Rogalski Michał, Woźny Maciej.

W 1969 r. oddano do użytku nowo wybudowany Ośrodek Zdrowia. Od początku opiekę medyczną sprawowali - dr Halina Adamska – stomatolog i dr Tadeusz Adamski lekarz ogólny. Jego następcą została dr Anna Macnar. Od początku

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

również działała apteka, która obecnie jest prowadzona przez mgr Brygidę Jędrusz-Pypla.

W latach 1973 – 1975 wybudowano w czynie społecznym przez mieszkańców gminy Świerczów Dom Kultury, który posiadał nowoczesną na owe czasy salę kinową, scenę z zapleczem dla artystów, klubokawiarnią. Obecnie w obiekcie znajduje się Gminny Ośrodek Kultury, Gminna Biblioteka Publiczna, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Centrum Kształcenia wioska internetowa – kształcenie na odległość na obszarach wiejskich, powstałe w ramach ogólnopolskiej sieci ze środków Unii Europejskiej.

W 1993 roku erygowana zostaje Rzymskokatolicka Parafia pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa w Świerczowie /dotychczas w Świerczowie był kościół filialny do 1945 roku należący do parafii Bąkowice, po 1945 roku do parafii Biestrzykowice/ z kościołami filialnymi w Dąbrowie p.w. św. Jadwigi i Miejscu p.w. Wniebowstąpienia Pana Jezusa. Pierwszym proboszczem zostaje ks. Józef Błauciak, a od 2000 roku ks. kan. Krzysztof Szczeciński. Kościół w Świerczowie w roku 2006 zostaje wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Opolskiego.

W grudniu 2006 roku zostaje oddane do użytku rondo w miejsce niebezpiecznego skrzyżowania drogi wojewódzkiej z drogą powiatową, które zdecydowanie poprawia bezpieczeństwo na coraz ruchliwszej drodze.

W 2007 roku mieszkańcy sołectwa przystępują do opolskiego programu odnowy wsi. Powołano 7 osobową grupę odnowy. Liderem lokalnej społeczności został Zdzisław Idczak.

12 czerwca 2008 roku z udziałem Metropolity Wrocławskiego, władz wojewódzkich, powiatowych i gminnych, uroczystie oddano do użytku „Skwer Jana Pawła II” z pomnikiem Papieża Polaka, który służy lokalnej społeczności jako miejsce wypoczynku i organizacji uroczystości patriotyczno – religijnych. Projekt realizowany był przy wsparciu środków z Unii Europejskiej.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

W 2008 roku powstaje w Świerczowie liczące 86 członków Koło Emerytów i Rencistów, którego Przewodniczącym jest Lech Tarczewski.

4. Przestrzenna struktura miejscowości.

- dominanty przestrzenne

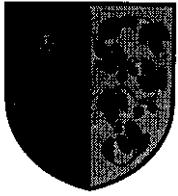
(kościół parafialny p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa, sala gimnastyczna przy Publicznym Gimnazjum, Zakład Mięśny Pawliszyn, rondo i skwer im. Jana Pawła II, Gminny Ośrodek Kultury, budynek wielorodzinny przy ul. Opolskiej)

- otwarte przestrzenie wspólne

(boisko sportowe, skwer im. Jana Pawła II, park wiejski, teren rekreacyjny przy remizie OSP)

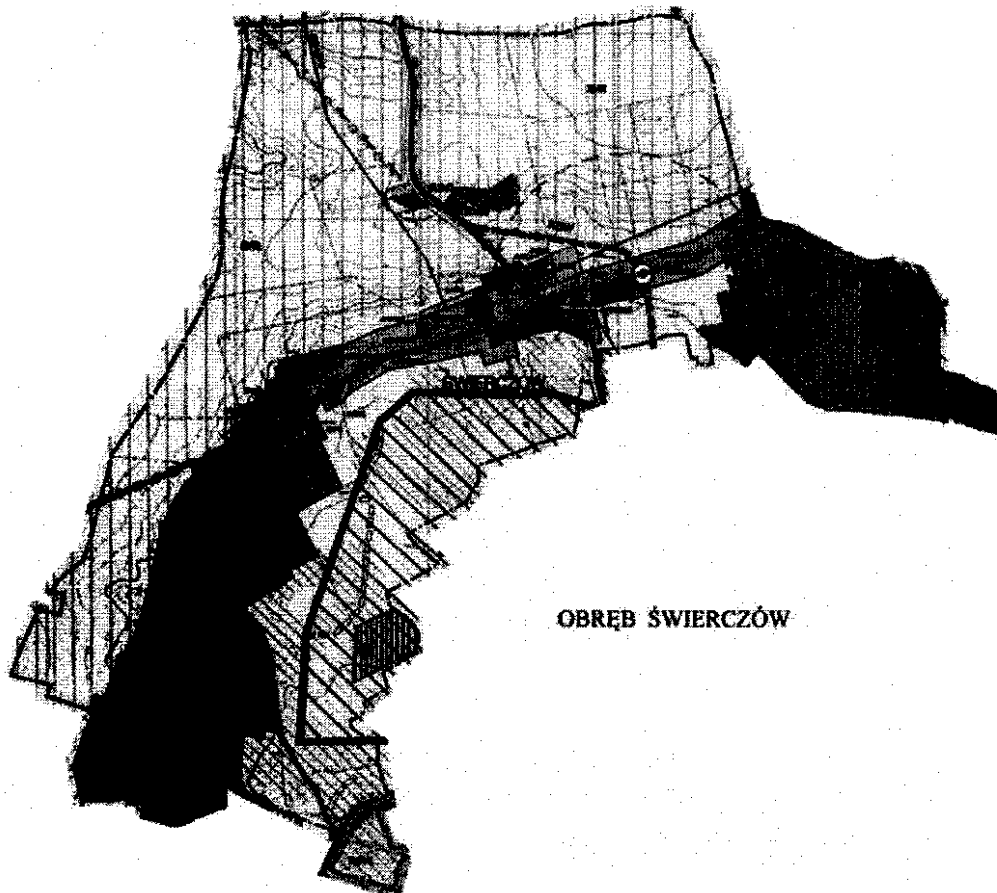
- elementy charakterystyczne dla danej miejscowości

(domy i gospodarstwa usytuowane są przy głównych ulicach wiejskich, ciekawe fasady przedwojennych budynków mieszkalnych i gospodarczych)

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Świerczów.

II. Inwentaryzacja zasobów.

- zasoby przyrodnicze:

- część terenu sołectwa położona w granicach Stobrawskiego Parku Krajobrazowego, zadrzewione wzgórze po byłym cmentarzu, 40 – letni las mieszany, starodrzewia przy drogach polnych.

- dziedzictwo kulturowe:

- kościół parafialny p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa, droga – ulica Brzeska (kostka granitowa), kapliczki przy ulicach, budynki mieszkalne i gospodarcze ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

- obiekty i tereny:

- Urząd Gminy, Publiczne Gimnazjum wraz z salą gimnastyczną, Publiczne Przedszkole, Gminny Ośrodek Kultury, Ośrodek Zdrowia, Bank Spółdzielczy, Poczta, boisko sportowe, skwer im. Jana Pawła II, park wiejski, remiza OSP.

- infrastruktura społeczna:

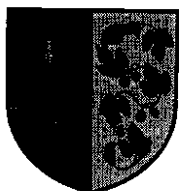
- remiza Ochotniczej Straży Pożarnej,
- kościół, cmentarz komunalny,
- Urząd Gminy,
- Publiczne Gimnazjum wraz z salą gimnastyczną i otoczeniem,
- Publiczne Przedszkole,
- Gminny Ośrodek Kultury,
- Ośrodek Zdrowia,
- Bank Spółdzielczy,
- Poczta.

- infrastruktura techniczna:

Zaopatrzenie w wodę

Cała miejscowość jest zwodociagowana, woda jest czerpana z ujęcia w Świerczowie, tam też znajduje się Stacja Uzdatniania Wody.

Eksploatatorem sieci wodociągowej i Stacji Uzdatniania Wody jest Zakład Wodociągów i Usług Komunalnych „EKOWOD” Sp. z o.o.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW – GMINA ŚWIERCZÓW

Kanalizacja sanitarna

Świerczów nie posiada zorganizowanego systemu odbioru i oczyszczania ścieków. Ścieki gromadzone są w zbiornikach wybieralnych i winny być wywożone do oczyszczalni ścieków w Namysłowie lub Pokoju.

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Świerczów ustala objęcie zbiorowym systemem kanalizacji sanitarnej większe wsie: Świerczów, Dąbrowa, Biestrykowice, Miodary, Miejsce, Bąkowice, Staroścín na bazie oczyszczalni ścieków w Namysłowie.

Kanalizacja miejscowości Świerczów rozpocznie się w roku 2011 i dofinansowana zostanie z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Gospodarka odpadami

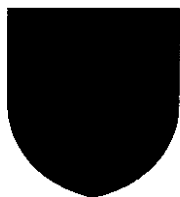
Świerczów objęty jest zorganizowaną gospodarką odpadami komunalnymi. Odpady wywożone są na urządzone składowisko we wsi Ziemiełowice w gminie Namysłów. System odbioru odpadów komunalnych jest rozwiązany poprzez pojemniki 120 l., w które są zaopatrzone gospodarstwa domowe, oraz pojemniki KP-7 znajdujące się w obiektach użyteczności.

Elektroenergetyka

Przez teren wsi Świerczów przebiega linia napowietrzna wysokiego napięcia - 15 kV

Telekomunikacja

Świerczów podłączony jest do analogowej centrali telefonicznej w Świerczowie, która nie w pełni pokrywa zapotrzebowanie mieszkańców na stacjonarną łączność telefoniczną. Brak centrali cyfrowej nie pozwala na pełne wdrożenie nowoczesnych rozwiązań typu stałe łącze internetowe.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Infrastruktura komunikacyjna

Droga Wojewódzka Nr 454 Opole - Namysłów

Droga Powiatowa Nr 1136 Domaszowice - Mąkoszyce

Drogi Gminne, śródpolne, gruntowe.

We wsi znajduje się punkt sprzedaży paliw.

- gospodarka i rolnictwo:

W sołectwie Świerczów jest 122 gospodarstwa domowe, 89 budynków.

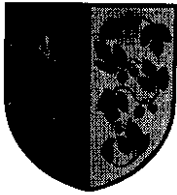
Liczba mieszkań ogółem: 104, w tym zamieszkanym 97, niezamieszkanym 7.

- gospodarstw rolnych – 50, o łącznej powierzchni 529 ha.

- liczba podmiotów gospodarczych – 11.

Zestawienie powierzchni użytków

RODZAJ UŻYTKU	POWIERZCHNIA [ha]
TERENY UŻYTKÓW ROLNYCH:	
ROLA	605,00
ŁĄKI	145,50
PASTWISKA TRWAŁE	18,25
LASY	180,10
ZADRZEWIENIA, ZAKRZEWIENIA	1,25
DROGI	31,20
TERENY ZABUDOWANE I PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ	10,00
POZOSTAŁE	3,42

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Gleby

W obrębie dominuje IV i V klasa ziemi, zestawienie klas bonitacyjnych przedstawia się następująco:

Klasa	% powierzchni ogólnej
I	-
II	1
III	40
IV	35
V	18
VI	6

Lasy

Lasy zajmują 180,10 ha stanowi to 18 % powierzchni całego obszaru. Lasy z tego terenu należą do Nadleśnictwa Namysłów. Dominują tu monokultury sosnowe.

Wody

Całkowita powierzchnia wód na tym obszarze zajmuje powierzchnię 3,60 ha. Największy ciek wodny Świerczowa to Smortawa (prawy dopływ Odry), która ma źródła na terenie sołectwa.

Zielen

W granicach obrębu występują następujące tereny zielone:

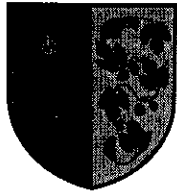
- park wiejski
- zbiorowiska wilgotnych łąk w południowo - wschodniej części obrębu
- pasy zieleni występujące przy Smortawie, zielen przydrożna i śródpolna.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW – GMINA ŚWIERCZÓW

- kapitał społeczny i ludzki

- członkowie Ochotniczej Straży Pożarnej, działacze i zawodnicy Ludowego Zespołu Sportowego, kadra pedagogiczna Publicznego Przedszkola i Gimnazjum, członkinie Koła Gospodyń Wiejskich, Sołtys i członkowie Rady Sołectkiej, ksiądz członkowie Rady Parafialnej, Lider Odnowy Wsi i Grupa Odnowy Wsi, Koło Emerytów, Rencistów i Inwalidów.

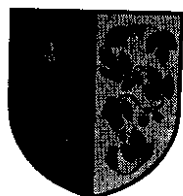
PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Rodzaj zasobu	Znaczenie zasobu (odpowiednio wstaw X)		
	Małe	Duże	Wyróżniające
1	2	3	4
Przyrodniczy			
-walory krajobrazu, rzeźby terenu.....		X	
-stan środowiska.....		X	
-walory klimatu.....		X	
-walory szaty roślinnej.....		X	
-cenne przyrodniczo obszary lub obiekty.....			X
-świat zwierzęcy (ostoje, siedliska).....		X	
-wody powierzchniowe (cieki, rzeki, stawy).....	X		
-wody podziemne.....	X		
-gleby.....	X		
-kopaliny.....	X		
-walory geotechniczne.....	X		
Kulturowy			
-walory architektury		X	
-walory przestrzeni wiejskiej publicznej.....	X		
-walory przestrzeni wiejskiej prywatnej	X		
-zabytki i pamiątki historyczne		X	
-osobliwości kulturowe.....	X		
-miejsca, osoby i przedmioty kultu.....	X		
-święta, odpusty, pielgrzymki.....	X		
-tradycje, obrzędy, gwara.....	X		
-legandy, podania i fakty historyczne.....	X		
-przekazy literackie.....	X		
-ważne postacie i przekazy historyczne.....	X		
-specyficzne nazwy.....	X		
specyficzne potrawy.....	X		
- dawne zawody.....	X		
- zespoły artystyczne, twórcy.....	X		

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Rodzaj zasobu	Znaczenie zasobu (odpowiednio wstaw X)		
	Małe	Duże	Wyróż- niające
1	2	3	4
Obiekty i tereny			
-działki pod zabudowę mieszkaniową.....		X	
-działki pod domy letniskowe.....	X		
-działki pod zakłady usługowe i przemysł.....	X		
-pustostany mieszkaniowe.....	X		
-pustostany poprzemysłowe.....	X		
-tradycyjne nie użytkowane obiekty gospodarskie (stodoły, spichlerze, kuźnie, młyny, itp.).....		X	
Infrastruktura społeczna			
-placze publicznych spotkań, festynów.....	X		
-sale spotkań, świetlice, kluby.....			
-miejsca uprawiania sportu.....		X	
-miejsca rekreacji.....		X	
-ścieżki rowerowe, szlaki turyst.	X		
-szkoły.....		X	
-przedszkola.....		X	
-biblioteki.....		X	
-placówki opieki społecznej.....		X	
-placówki służby zdrowia.....		X	
Infrastruktura techniczna			
-wodociąg, kanalizacja.....		X	
-drogi (nawierzchnia, oznakowanie oświetlenie).....		X	
chodniki, parkingi, przystanki.....	X		
sieć telefoniczna i dostępność internetu.....	X		
telefonii komórkowa.....	X		

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Rodzaj zasobu	Znaczenie zasobu (odpowiednio wstaw X)		
	Małe	Duże	Wyróżniające
1	2	3	4
Gospodarka, rolnictwo			
- Miejsca pracy.....	X		
-znane firmy produkcyjne i zakłady usługowe..... i ich produkty.....	X		
-gastronomia.....	X		
-miejsca noclegowe.....	X		
-gospodarstwa rolne		X	
-uprawy, hodowle,.....		X	
-możliwe do wykorzystania odpady produkcyjne	X		
-zasoby odnawialnych energii.....	X		
Środki finansowe i pozyskiwanie funduszy			
-środki udostępniane przez gminę.....		X	
- środki wypracowywane.....	X		
Mieszkańcy (kapitał społeczny i ludzki)			
-Autorytety i znane postacie we wsi.....	X		
-Krajanie znani w regionie, w kraju i zagranicą.....	X		
-Osoby o specyficznej lub ważnej dla wiedzy i umiejętnościach, m.in. studenci.....	X		
-Przedsiębiorcy, sponsorzy.....	X		
-Osoby z dostępem do Internetu i umiejętnościach informatycznych.....		X	
-Pracownicy nauki.....	X		
-Związki i stowarzyszenia.....		X	
-Kontakty zewnętrzne (np. z mediami).....	X		
-Współpraca zagraniczna i krajowa.....	X		

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW – GMINA ŚWIERCZÓW

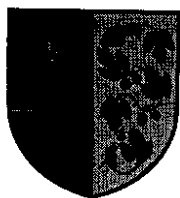
III. Analiza SWOT. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości, szans i zagrożeń.

Mocne strony:

- dobre położenie komunikacyjne,
- dobra infrastruktura,
- położenie w centrum gminy,
- istniejąca baza sportowa,
- czyste środowisko,
- pokłady żwiru (kopaliny),
- tereny pod budownictwo jednorodzinne,
- punkt gastronomiczny,
- opieka zdrowotna,
- usługi handlowe.

Słabe strony:

- sytuacja ekonomiczna i demograficzna gospodarstw rolnych,
- prognozowany spadek liczby mieszkańców sołectwa oraz starzenie się społeczeństwa,
- brak kanalizacji sanitarnej,
- zatracenie tradycyjnych elementów zabudowy wskazujących na historyczne znaczenie miejscowości, poprzez docieplanie budynków,
- brak szlaków pieszych i rowerowych,
- słabe oznakowanie miejscowości,
- zły stan drogi powiatowej i infrastruktury około drogowej,
- pogłębiające się ubożenie mieszkańców,
- słabo rozwinięta działalność pozarolnicza,
- brak terenów inwestycyjnych.
- brak miejsc do spotkań integracyjnych mieszkańców.

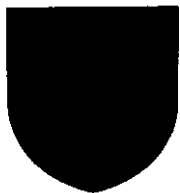
PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW – GMINA ŚWIERCZÓW

Szanse:

- aktywizacja terenów przeznaczonych na usługi, działalność gospodarczą,
- tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju działalności gospodarczej,
- tworzenie klimatu dla przedsiębiorczości,
- organizowanie szkoleń i doradztwa,
- pozabudżetowe środki finansowe na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej,
- pozyskanie środków z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej,
- wykorzystanie wolnych zasobów ludzkich,
- rozwijające się budownictwo jednorodzinne,
- aktywizacja organizacji społecznych (KGW, OSP, LZS i Rada Sołecka)
- dobry dojazd do ośrodków miejskich (Namysłów, Opole, Brzeg)

Zagrożenia:

- pogłębiające się ubożenie społeczeństwa,
- bezrobocie,
- brak działań inwestycyjnych ze strony indywidualnych inwestorów,
- rozdrobnienie, mała efektywność i potencjał ekonomiczny gospodarstw,
- stagnacja i odpływ młodych ludzi ze wsi (wyludnianie się miejscowości),
- trudności w ubieganiu się o środki zewnętrzne (zbyt skomplikowane procedury),
- niewykorzystywanie środków z Unii Europejskiej (brak funduszy na realizację projektów– zwrot poniesionych kosztów po zakończeniu zadania),
- wzrost ilości osób wykluczonych społecznie,
- niż demograficzny.
- duży ruch drogowy na drodze wojewódzkiej i powiatowej

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

IV Opis planowanych zadań inwestycyjnych

1.

Nazwa: Zagospodarowanie terenu wokół sali gimnastycznej

Cel: Zaspokojenie potrzeb społecznych, poprawa infrastruktury około sportowej

Przeznaczenie: Mieszkańcy gminy korzystający z sali gimnastycznej

Harmonogram realizacji: 2010

**Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: budżet gminy, PROW „Odnowa i Rozwój Wsi”.
– 600 000,00 zł.**

2.

Nazwa: Centrum spotkań i rekreacji

Cel: Zaspokojenie potrzeb społeczno – kulturalno – rekreacyjnych mieszkańców wsi Świerczów poprzez budowę małej architektury wraz z zagospodarowaniem terenu.

Przeznaczenie: Miejsce spotkań integracyjnych mieszkańców wsi, organizacja imprez plenerowych, rekreacja.

Harmonogram realizacji: 2010-2011.

**Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: Budżet gminy, LEADER, środki sołectwa –
22 000,00 zł**

3.

Nazwa: Modernizacja istniejącego ogrodzenia cmentarza komunalnego wraz z zagospodarowaniem terenu i wykonaniem chodnika przy drodze wojewódzkiej.

Cel: Poprawa bezpieczeństwa mieszkańców, podniesienie atrakcyjności estetycznej wsi.

Przeznaczenie: Stworzenie bezpiecznego i estetycznego miejsca dla kultywujących wartości religijne.

Harmonogram realizacji: 2010.

Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: Budżet gminy, Zarząd Dróg Wojewódzkich, środki sołectwa – 400.000,00 zł.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW – GMINA ŚWIERCZÓW

4.

Nazwa: Budowa boiska wielofunkcyjnego przy sali gimnastycznej

Cel: Poprawa warunków i jakości życia na wsi, a w tym aktywnego wypoczynku i zdrowego trybu życia.

Przeznaczenie: Miejsce spotkań młodzieży, organizacja zawodów sportowych, rekreacja, treningi w różnych dyscyplinach sportu.

Harmonogram realizacji: 2011.

Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: PROW, Ministerstwo Sportu, budżet gminy – 800.000,00 zł.

5.

Nazwa: Przebudowa dróg lokalnych (ul. Kąty, ul. Ogrodowa, ul. Szkolna)

Cel: Poprawa bezpieczeństwa i komunikacji.

Przeznaczenie: Przebudowa istniejących dróg i budowa chodników usprawniających komunikację w sołectwie.

Harmonogram realizacji: 2011-2013.

Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: PROW, LEADER, Budżet Gminy – 800.000,00 zł.

6.

Nazwa: Utwardzenie placu przy kościele parafialnym.

Cel: Poprawa bezpieczeństwa mieszkańców, podniesienie estetyki terenu przy kościele parafialnym.

Przeznaczenie: Utwardzenie terenu dla mieszkańców odwiedzających kościół.

Harmonogram realizacji: 2011.

Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: PROW, LEADER, budżet gminy – 60.000,00 zł.

7.

Nazwa: Budowa nowoczesnego boiska i zagospodarowanie jego otoczenia

Cel: Poprawa warunków i jakości życia na wsi, a w tym aktywnego wypoczynku i zdrowego trybu życia.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

Przeznaczenie: Rozgrywki ligowe miejscowego LZS-u, organizacja festynów i imprez masowych.

Harmonogram realizacji: 2012 – 2013.

Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: PROW, LEADER, Ministerstwo Sportu, budżet gminy – 500.000,00 zł.

8.

Nazwa: Remont i termomodernizacja Gminnego Ośrodka Kultury wraz z zagospodarowaniem terenu.

Cel: Poprawa warunków i jakości życia na wsi, poprawa wizerunku centrum wsi.

Przeznaczenie: Organizacja imprez kulturalnych dla mieszkańców gminy.

Harmonogram realizacji: 2011 – 2013.

Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: PROW, budżet gminy, Minister Kultury – 2.500.000,00 zł

9.

Nazwa: Zagospodarowanie skweru wokół ronda

Cel: Poprawa wizerunku wsi.

Przeznaczenie: Miejsce spotkań mieszkańców wsi

Harmonogram realizacji: 2015.

Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: LEADER – 25.000,00 zł.

10.

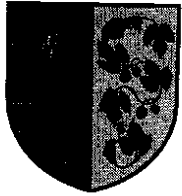
Nazwa: Budowa ścieżek rowerowych

Cel: Rozwój rekreacji i turystyki

Przeznaczenie: Turystyka weekendowa i rekreacja.

Harmonogram realizacji: 2016.

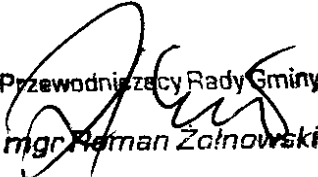
Kwota końcowa i źródła jej pozyskania: LEADER, PROW – 400.000,00 zł.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI - ŚWIERCZÓW - GMINA ŚWIERCZÓW

V Przedsięwzięcia aktywizujące społeczność lokalną.

- spotkania integracyjne mieszkańców,
- dożynki sołeckie,
- dzień kobiet,
- turnieje sportowe,
- zabawa karnawałowa,
- dzień dziecka,
- organizacja zajęć podczas wakacji i ferii dla dzieci,
- turniej tenisa stołowego.

Przewodniczący Rady Gminy
mgr Roman Ziobrowski